

VIL MENIGHETEN REISE FØR TRENGSELEN?

 La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk nå i bønn.

² Høyst hellige og rettferdige Gud, vi ønsker å takke Deg for Din godhet, for den er bedre enn livet for oss. Og vi ber om at Du må møte oss i kveld på en veldig spesiell måte og gi oss av Dine velsignelser. Må vi se vår kjære Frelsers store, utstrakte hånd, for å tjene de syke og plagede. Og å gi en kjærkommen hjelp til de som er slitne på syndens vei i kveld. Å invitere dem til Faderens hus der de ventes å være.

³ Vi ber Deg om å huske de som har forvillet seg bort fra den rette og smale vei, slik at de også kan komme tilbake til Faderens fellesskap igjen.

⁴ Og vi ber i kveld, Herre, at Du må åpne folkets ører for å høre Evangeliet, og at Du må omskjære talerens lepper. Og la oss bare bli brukt til Din ære. Og på slutten av dette møtet, når vi går til våre forskjellige steder, må vi kunne si som de som kom fra Emmaus: “Brant ikke våre hjerter i oss da Han talte til oss langs veien?” For vi ber om det i Din Sønnns Navn, Herren Jesus. Amen.

⁵ Jeg ønsker å lese litt fra Skriften i kveld, det 17. kapitlet i Lukas, og begynne med det—det 26. verset.

Slik det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager.

De spiste, de drakk, de tok til ekte, og de ble gitt til ekte, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken, og vannflommene kom og ødela dem alle.

På samme måten var det også i Lots dager: De spiste, de drakk, de kjøpte, de solgte, de plantet, de bygger.

Men den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, regnet det ild og svovel fra himmelen og ødela dem alle.

Slik skal det også være den dagen Menneskesønnen blir åpenbart.

⁶ Og for en tekst ønsker jeg å ta fra 1. Mosebok det 19. kapitlet og det—det 22. verset.

Skynd deg og kom hit! For jeg kan ingenting gjøre før du er kommet dit.

⁷ I morges snakket jeg om de kommende dommene, og i kveld ønsker jeg å fortsette. Vi kan føle de varme vindene fra den forestående dommen fra den Allmektige Gud. Når vi begynner

å kjenne disse tingene, er det vår plikt å merke oss hvor vi lever og tiden vi går igjennom.

⁸ Og for en stund siden, var det mitt privilegium å besøke India. Og rett før jeg kom til India, hadde de det store jordskjelvet. Og jeg leste i avisene i India, at omtrent to dager før jordskjelvet kom, så det ut til at de visste at noe var galt; alle de små fuglene som bor i de små sprekkene i de store bygningene og bodde langs de store steinmurene. Store deler av India har steinmurer. Og alle de små fuglene som hadde reir i disse sprekkene, forsvant fra murene. Og alt kveget som vanligvis sto i skyggen rundt de store bygningene på ettermiddagen, og rundt de store steinmurene; i rundt to dager før jordskjelvet dro alle disse dyrene og småfuglene ut til midten av åkeren, og stilte seg der.

⁹ Ser dere, det var noe med det, at Gud tok hånd om Sine små fugler og Sine dyr. Dere vet, den samme Gud som ledet dem inn i arken, i fordom, da de ble ødelagt av vann, ved Noahs forkynnelse, er den samme Gud som lever og råder fremdeles i dag, og Han har kontroll over Sine skapninger.

¹⁰ Og jeg tenkte: "Hvis Gud var så oppmerksom på Sine små fugler og Sitt kveg og sauer, for å ta dem bort fra ødeleggelsen før den rammet, hvor mye mer oppmerksom er Han på Sine barn som er blitt født av Hans Ånd, rensket i Hans Blod. Han er oppmerksom på dem." Og slik Han advarte de små fuglene om å gå fra sine bosteder, så tror jeg virkelig at Han advarer Sitt folk i dag. Når vi ser de store tegnene på at Hans Komme er for hånden, så tror jeg at Gud advarer Sitt folk om å komme sammen, og et stort kall om å komme ut i denne siste tid.

¹¹ Emnet mitt i kveld er: *Vil Menigheten reise for Trengselen?*

¹² Nå, det er senere enn du tror. Det er så sent at jeg tror det nesten er for sent i Amerika. Vi er helt ved veis ende. Og i morges, siden jeg talte om Babylon og dens tilstander, så tenkte jeg at det ville være veldig bra å bringe inn litt fra Bibelen i kveld, for å vise hvor nære vi er Herrens Komme. Og vi kan se, med vårt naturlige øye, at noe er i ferd med å skje.

¹³ Det er slik en—en uro blant folket, det er bare vanskelig å prøve å holde en vekkelse. Menighetene er så uenige og i tottene på hverandre på grunn av denominelle hindringer. Og de kristne er så nervøse virker det som, og opprørte. Men, dere vet, det er underlig, men vår Herre sa: "Når disse tingene begynner å skje, da se opp", for da nærmet vår forløsning seg.

¹⁴ Og når vi ser Hans store nåde, slik den blir vist fremfor oss, og ser Hans hender av mektige tegn og undere; som våre øyne vil bli åpnet for å se om en liten stund. Og da gir det oss denne høyst høytidelige trøst, å vite at Bibelens Gud fremdeles lever i dag. Og Han elsker Sine barn, og Han advarer dem. Og de som er åndelig innstilt, kommer ut.

15 Og vi legger merke til at i de dagene Jesus talte om, sa Han: "Slik det var i Noahs dager og i Lots dager."

16 Nå, ved hvert tidsskille har Gud alltid gitt et kall av nåde før et kall av dom.

17 Nå, hvis dere er historikere, og jeg har studert historie denne uken og de siste to eller tre ukene, De før-nikenske fedrene fra den gamle historien om menigheten rett før Nikearådet, og deretter ble Den katolske kirke etablert under de femten hundre årene med mørk tidsalder. Og jeg ser at i de nikenske skriftene eller Det før-nikenske rådet, at de hadde akkurat det samme som vi har i dag. Åh, hvordan det gjentar seg!

18 Og å se tilstanden til menigheten, og tilstanden til folket og tidens tegn, de er skrevet overalt.

19 Nå, før Gud noen gang gjør noe, ved hvert tidsskille, sender Han alltid nåde, en engel, en profet, et Budskap. Og som hver gang, blir det fremdeles forkastet. Menigheten ønsker ikke å motta Det.

20 Noah. Han talte om Noah her. Og han forkynte ett hundre og tjue år. Og selv om budskapet hans var nåde, så brydde ikke folket seg om undervisningen hans. Det var noe som skulle frelse dem og likevel ville de ikke høre. Og hvis ikke det er et veldig vakkert bilde på tiden i dag!

21 Nå, du sier kanskje til meg: "Broder Branham, hvordan kan du si 'vakkert', og skildre det bildet som du skildrer for oss?"

22 Det er vakkert fordi Herren Jesus snart kommer for Sin Menighet, og det er den aller vakreste tanken som enhver Guds skapning noen sinne kunne tenke på; å komme ut av dette kaoset og gå inn i Hans velsignede Herlighet der de gamle vil være unge og de syke vil være helbredet for evig. Der vil det ikke være mer lidelser eller sorger. Hvis ikke det er det vakreste jeg kan tenke på! Og hvor velsignet det er for de som venter på den samlingsstunden.

23 Nå finner vi ut av det, som Jesus henviste tilbake til Noahs dager. La oss bare gå tilbake, fordi Han sa: "Ta den tiden som et eksempel."

24 Nå, så Kain og Abel. Da Kain hadde myrdet Abel, tok Set hans plass. Vi er klar over at satan forsøkte å ødelegge den Ætten som skulle komme, for Gud hadde lovet at: "Kvinnens ætt skulle knuse hodet til slangens ætt." Og satan forsøkte å tilintetgjøre den kongelige Ætten, og han trodde han gjorde det da han gjorde ende på Abel. Men Gud reiste opp Set i hans sted. Et veldig vakkert bilde på Kristi død og oppstandelse og den kommende kongelige Ætten.

25 Så er det bemerkelsesverdig å legge merke til hvordan de på Kains side ble veldig religiøse. Og de var mennesker som gikk til kirken; og på samme vis var Kain en person som gikk i kirken.

Han tilba Herren. Han bygde et alter. Han tilhørte kirken. Han betalte sin gjeld. Han var på alle måter en sann troende slik man kunne se på ham.

²⁶ Men det er bare tre klasser av mennesker, det er troende, vantro og gjør seg troende. Og verden er fremdeles full av dem i kveld.

²⁷ Og Kain bare lot som han trodde. Og fra hans etterkommere kom en stor gruppe kirkelige mennesker, veldig religiøse.

²⁸ Nå, dette er høyst uvanlig, men er dere klar over at den mest kultiverte, utdannede slekten kom fra hans side? Bibelen sier det klart. Han sa: "De bygde, og de gjorde store ting." Vitenskapen kom fra Kains slekt. Og de store vitenskapelige, og legene og de store menn, kom fra Kains slekt.

²⁹ Mens den andre siden var et—et fattig, bondeaktig type folk, men de var mennesker som trodde at deres Gud var virkelig. Å Gud, regn meg sammen med dem!

³⁰ Og rett før endetiden kom, var det en stor forvirring. Og den store, kirkelige siden hadde vunnet så det ut som, akkurat som det er i dag, for vitenskapen.

³¹ Og en annen viktig ting, han sa: "De bygde." Det har aldri vært en tid i historien der byggevirksomheten har vært så stor som nå. Det er ett av tegnene på endetiden. Aldri har vi hatt en slik byggevirksomhet. Og nå, selv i den lille byen vår her, kan jeg ikke finne nok plass til å gå på kaninjakt lenger. Det er bare husprosjekter; bare bygging og planting. Og hvis vi ville åpne øynene våre, er det ett av Guds veiskilt som viser at enden er for hånden.

³² Og vi talte i morges om sputnikene og rakettvåpnene, hvordan de kan stå i Moskva og styre et rakettvåpen til midten av Fourth Street i Louisville, uten å forlate Moskva. Og det vil sprengte et hull i bakken, ett hundre og syttifem fot dypt, og et hundre og femti miles i omkrets. Det er så stort hullet ville bli. Tre av dem ville ødelegge hele verden, ryste den fra sin bane. Vitenskapen, ser dere hvilken side den er på? Den er på den onde siden.

³³ Gud forventer at Hans barn skal stole på Ham for alt hva de har. Men vi ønsker å stole på menneskehånd. Jeg ville heller ha mitt håp forankret i Kristus, ta mitt høytidelige standpunkt ved Hans nåde og barmhjertighet, enn en hvilken som helst utdannet gruppe av mennesker som ville danne en organisasjon og si: "Dette er veien." Kristus sa: "Jeg er Veien, Sannheten og Lyset. Og ingen kommer til Faderen uten at han kommer ved Meg."

³⁴ Derfor kan du se at det er en tid da utdanning har stor plass. Det er en tid med store verdenskonflikter. Og midt i alt dette, må de ha hatt en større vitenskapelig verden enn vi har nå. De bygde pyramidene. Vi har ikke noe som kan bygge pyramiden, hvis du

noen gang har vært i nærheten av den. Jeg har vært ved den i Egypt og dem i Mexico. Og høyt oppe, høy som boligblokk, var steinblokker som veide opp til hundrevis av tonn, bygget inn i toppen av det store, gigantiske byggverket. Og det er så perfekt utskåret at det ikke engang er plass til et barberblad; det ble så mesterlig skåret ut. Åh, hvilken vitenskapens tid! Og den stod også så fullkomment i jordens sentrum, og uansett hvor solen er, er det aldri en skygge rundt den. Jeg tviler på at vi kunne gjøre det like bra i dag i vår moderne vitenskap.

³⁵ Men Jesus sa: “Som det var på den tiden, slik vil det være i Guds Sønnns komme.” Nå, og Noah forkynte ett hundre og tjue år, og legg merke til at han ble ledd av.

³⁶ Nå, Jesus sa også at: “Som det var i Lots dager, at det ville bli som i Lots dager, de åt, drakk, giftet seg, ble gitt til ekte, plantet, bygde, solgte, kjøpte.”

³⁷ Åh, det har aldri vært en tid med så mye handelsvirksomhet som i dag, bare bruktbilselskaper og slikt. Gått så langt at du kan kjøpe et kjøleskap dette året og betale fire eller fem hundre dollar for det, og neste år vil ingen ha det. Det er blitt umoderne. Ser dere ikke hvordan handelsstanden har fått dere til å arbeide som hester? Du kan kjøpe en bil dette året, og neste år er den sannsynligvis like bra som den du kjøpte da, men den vil falle tusen dollar i verdi fordi de forandret radiatordekselet, eller de har gjort en eller annen latterlig, liten ting med den. Det er bare et salgstriks for å oppfylle Bibelen.

“Som det var i Noahs dager og i Lots dager.”

³⁸ Selv om det hver gang kom engler til syne, stod fram profeter, og deres budskap har alltid vært nåde, barmhjertighet og utfrielse. Guds budskap har alltid vært utfrielse rett før endens tid. Gransk det gjennom Skriftene. Hvordan Noah forkynte utfrielse, og de lo av dem og gjorde narr av dem, og ble spottet.

³⁹ Og som det var på den tiden, slik er det i dag. Og når du går ut med et Budskap om at Kristus har oppstått fra de døde, slik Han lovet Han ville vise Seg. Og de gjør med det budskapet i dag, akkurat slik de gjorde med Budskapet i tidligere tider.

⁴⁰ Lot dro inn i Sodoma og prøvde sitt beste på å få slektningene sine til å høre på Engelenes budskap, men de spottet ham og sa at han snakket tull.

⁴¹ Åh, hvilket bilde på denne tid! Når du bringer dem Budskapet om Guds utfrielse, sier de: “Du gjør narr av religion. Du prøver å etterligne noe.” Samme slags gruppe! Hvilken tid vi lever i! “Vel, de tror at de er de eneste som vil bli frelst. De tror de er de eneste som forkynner Evangeliet.”

⁴² Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Det er ikke mitt Ord. Det er Hans Ord.

43 Og legg merke til, jeg vil at dere raskt skal merke dere hva slags budskap det var. Åh, dette bare begeistrer hjertet mitt. Når jeg tenker på Sodoma og Gomorra, de hadde blitt så fordervet moralsk sett at det var perverse mennesker overalt.

44 Men rett før den endelige, store ødeleggelsen, sendte Gud en profet ned dit. Og jeg tenker også på at Han sendte en Engel ned dit, og jeg vil at dere skal legge merke til Engelens Budskap. Abraham, som hadde valgt å gå med Herrens foraktede få, han satte kursen ut i ødemarken der jorden var skrinn.

45 Og Lot dro ned og ble borgermester i byen, og han var en viktig mann blant syndene. Jeg ville heller ha vært mindre populær og ha det rett med Gud. Men Lot var veldig populær, og han satt på gatene, i byporten. Han var dommer for hva som kunne komme inn, og hva som ikke kunne komme inn. Og der var han og ga sitt liv til utukt og visste at slike ting fant sted i byen hans.

46 Hvis ikke dette er et bilde på i dag, i vår nasjon; usensurerte programmer, all slags dumhet, ondskap, umoral! Åh, de kunne fjerne det hvis de ville, men de vil ikke gjøre det. Og de kan ikke gjøre det, fordi Gud sa at det ville være på denne måten. Hvis de bare kunne åpne sine øyne og kunne forstå!

47 Og merk dere at rett før den store, kritiske stunden kom. Abraham og Sarah som sitter ute under eiketreet, en dag da de var der ute, så Sarah noen Menn som nærmet seg. Og hun gikk til teltet.

48 Hvilken forskjell, sammenlignet med dagens kvinner, og hvor annerledes det ville vært nede i Sodoma. Da tiden kommer for at mennene skal komme hjem, tar de alle på seg sine korte klær og går ut for å hente gressklipperen. Hvilken forskjell!

49 Men Sarah gikk til teltet. Og da hun gjorde det, kom disse Mennene bort. Og Abraham kikket på Dem. De var Menn som hadde et ganske underlig utseende. Og En av Dem så ut til å være Talsmannen, og da Han satte Seg ned, begynte Han å snakke med Abraham . . .

50 Abraham sa: "Sitt her, og jeg skal hente litt vann, og jeg skal vaske føttene Dine. Og jeg skal elte litt brød. Og vi vil gjøre oss klare, og Du kan spise et stykke kjøtt. Og så kan Du fortsette."

51 Og så løp han ut til buskapen og fant gjøkalken og drepte den. Sa til Sarah at hun skulle elte litt brød og lage noen kaker.

52 Og han snakket til Mannen. Jeg tror at Abraham på en eller annen måte visste Hvem det var. Og Mannen som var talsmannen hadde ryggen Sin vendt mot teltet. Han var Budbærer for den tiden. Og Han sa: "Abraham, Jeg vil besøke deg i henhold til løftet tjuefem år tidligere. Jeg ga deg et løfte, og Jeg vil stå ved det."

53 Åh, velsignet være Herrens Navn! Gud ga et løfte: "I de siste dager ville Han utøse Sin Ånd over alt kjød", og Han vil stå ved

det. Jesus ga et løfte og sa: “De tingene Jeg gjør, skal dere gjøre også”, og Han vil stå ved det, for Han er rettferdig.

54 Og Abraham kikket på Ham. Og Han sa: “Omtrent ved denne tiden neste måned i samsvar med livet”, det var med Sarah, “vil Jeg besøke dere, og Sarah skal føde en baby slik Jeg lovet.” Nå, Abraham var ett hundre år gammel, og Sarah var nitti.

55 Og Sarah, bak Engelen, på innsiden av teltet . . . lo.

56 Og Engelen med ryggen Sin snudd, sa: “Hvorfor lo Sarah?” Det var Budbæreren. [Broder Branham banker på talerstolen syv ganger—Red.] Åh, vet dere hva jeg snakker om? Hva slags mental tankeoverføring var det, med ryggen Sin vendt mot teltet og hun på innsiden? Og hun smilte. Og Han sa: “Hvorfor lo hun?” Han visste det. Og det var det siste Budskapet før Sodoma og Gomorra brant. Broder, hvis du hører Det i kveld, det er nå det siste Budskapet før denne verden vil brenne. Ser dere Engelen natur? Hvem var den Engelen? Det var Gud.

57 Husk, Abraham kalte Ham: “Herre.” Og oversettelsen der er “Elohim, den store, mektige Jehova.” Det var Jesus Kristus reinkarnert.

58 Noen sa: “Mener du å si at det var . . .? Hvordan fikk Han den kroppen?”

59 Vel, Han bare kalte de to Englene. Og åndet inn en liten pust slik som *det*, og atomene og kalsiumet og kaliumet kom sammen, og Gabriel trådte inn i en og en annen Engel i den andre. Og Han lagde en til Seg Selv.

60 Velsignet være Hans hellige Navn! Jeg er så glad i kveld for å vite at den samme Allmektige Gud som kunne lage Seg en kropp å bo i, jeg stoler på Ham, at Han en dag vil reise opp denne slik Han har lovet å gjøre.

61 Og Han er i vår midte og gjør nøyaktig den samme tingen som Han gjorde der. Åh, pris Hans fantastiske Navn; advarer oss, taler til oss, forteller oss at vi må gjøre oss klare. Selvfølgelig sa Han: “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger. Men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, ja i dere, inntil verdens ende.” Hvilken tid vi lever i!

62 Merk dere at Engelen som brakte ilden, var den Ene som utførte miraklet. Og vi vet alle sammen at verden vil bli ødelagt ved ild neste gang. Og Engelen som var sendt til Sodoma og Gomorra . . . Se hva Jesus sa. Åh, det bare begeistrer min sjel å komme til det. “Slik det var i Noahs dager, slik vil det være i Menneskesønnens komme.” [Broder Branham banket på talerstolen syv ganger—Red.] Hva gjorde Engelen? Han hadde skjelneånden. Og Han sa: “Som det var da, slik vil det være når Menneskesønnen blir åpenbart fra Himmelen.” Ser dere det? Bare tenk at i vår midte nå, står den samme Guds Engel, som ikke er noen andre enn Herren Jesus Kristus i form av Den Hellige

Ånd. Den er i vår midte: “På den tiden.” Og Han var Gud, og det var Hans Budskap rett før ødeleggelsen kom.

⁶³ Nå legger vi merke til at det var et Budskap om utfrielse. Han gikk ned og prøvde å utfri folket, og de nektet å høre på Ham.

⁶⁴ Og i dag er det det samme i nasjonen vår, iblant folket vårt. Jeg har hatt privilegiet av å se vår Herre Jesus gjøre tegn og undre og store ting i møtene. Og folket står faktisk der på plattformen og vet uten en skygge av tvil at—at den store, udødelige, uendelige Gud er til stede og utfører det samme slags mirakel; og de står der og tygger tyggegummi og går ned fra plattformen uberørt. De bryr seg ikke.

⁶⁵ Det synes for meg at hvis en mann hadde noen form for åndelighet i seg, eller Guds Ånd i seg, og når han så Herren Jesus gjøre akkurat det Han sa Han ville gjøre, så ville det begeistre hans hjerte på en slik måte at han ikke kunne tie stille lenger. Han ville sette nasjonen i brann med Budskapet. “Som det var på den tiden”, sa Han, “slik vil det bli.”

⁶⁶ Det budskapet gikk ut, og de bare lo av det og spottet det som om noen fortalte et slags ubetydelig eventyr. Men det var om barmhjertighet, og det var om nåde, og det var om utfrielse. Åh, du store!

⁶⁷ Og Engelen sa til Lot den morgenen, etter at Han hadde gitt budskapet; Han sa: “Skynd deg, kom hit, for Jeg kan ikke gjøre noe før du har kommet hit.” Jeg vil at dere skal merke dere dette nå, for vi må korte ned her på grunn av bønnekøen. La dere merke til hva Engelen sa? “Jeg kan ikke gjøre noe før du kommer hit.” Hva var det? Det var et budskap om utfrielse. Og før én gnist av ild kunne falle fra Himmelen, måtte Lot komme seg ut av Sodoma.

⁶⁸ Og før én regndråpe falt fra Himmelen, gikk Noah inn i arken.

⁶⁹ Og før atombomben kan treffe denne nasjonen, vil Menigheten gå i Bortrykkelsen for å møte Herren Jesus. Og hvis sputnikene og rakettvåpnene er klare og geværhanene trekkes tilbake, så står alle Englene på rekke. Halleluja! Himmels store korridorer er overfylte. Harpene er stemt opp. De store orkestrene er allerede ferdig øvd. Det kommer en Hjemkomst ganske snart, for den levende Guds Menighet som har ventet på Hans Komme. Alt er i orden. Jeg er så glad. Jeg begynner å bli så sliten. Åh, for den store stunden!

⁷⁰ Og tenk at vi har hatt en del i dette tidsskillet! Husk: “Slik skal det være i Menneskesønnens komme, når Menneskesønnen blir åpenbart fra Himmelen.”

Nå, husk, før regnet falt, var Noah i arken.

71 Før ilden falt, var Lot ute av Sodoma. For Engelen sa: “Jeg kan ikke gjøre noe før du kommer hit. Jeg har spaken i min hånd som skal trekkes og få ilden til å falle fra Himmelen.”

72 Og jeg tror det er nøyaktig. Ødeleggelsens Engel holder Russlands hånd tilbake, med atombombene; inntil Menigheten kommer sammen og ett stort Kristi Legeme. “Jeg kan ikke gjøre noe før du kommer hit.” Åh, om ikke det er en salig visshet!

73 Og hvis vi ser at alt er på plass, Menighetens Hjemkomst er på plass. Her er Guds Engel med det samme Budskapet, utfører de samme tegnene, de samme undrene, alt er på plass. I Branham-tabernaklet for nesten tjuefem år siden, talte jeg over denne samme talerstolen og fortalte dere at disse tingene ville skje en av disse dager. Her er det! Vi er ved endens tid. Veiskillet er her. Det nærmer seg Hjemreisetid for Menigheten.

74 Kritikerne gjorde narr, ertet, spottet slik de gjorde hos Kong Nebukadnesar og Belsasar. Det samme gjorde han i Noahs dager. På samme måte var det i Lots dager. Og de gjør det samme i dag.

“Jeg kan ikke gjøre noe før du kommer hit.”

75 Jeg vil at dere skal merke dere at Lot kom ut av noe som ville ødelegge ham, og Noah gikk inn i noe som ville redde ham. Og det er et bilde på Menigheten. Vi kommer ut av verden og bort fra denne Elvis Presley og Arthur Godfrey-tidsalderen som vi lever i. Kom ut fra verden og gå inn i Kristus! Kom ut av verden. “De som er av verden, vil gå til grunne med verden.” De som er i Kristus, vil gå Hjem med Kristus. “For de som sover i Kristus, vil Gud ta dem seg når Han kommer.” Vi kommer ut av verden, for å gå inn i Kristus for trygghet. Åh!

76 “Men jeg kan ikke gjøre noe før du har kommet hit.” Jeg liker det. “Skynd deg! Flykt!” Budskapet var presserende. “Skynd deg! Skynd deg! Flykt!”

77 Velsignet være Herrens Navn! Jesus lovet at dette Evangeliet ville bli forkynt. Det har pågått i mange, mange år nå. Og her er det ved endens tid, det siste store tegnet. Rett før Englene ropte: “Skynd deg”, snudde Han Seg og sa: “Hvorfor lo Sarah?” Ødeleggelsens Engel, Han sa: “Jeg har hørt om deres synder, og Jeg har kommet ned for å se om det var sant eller ikke.” Og Han fant ut at det var sant. Og budskapet var nåde og barmhjertighet og utfrielse. Men: “Skynd deg! Skynd deg!”

78 Åh, barn, sitt ikke nedbøyd og lur på det. Skynd dere! Skynd dere! Raskt! Tiden er for hånden. Løp (hvor?) ut som de små fuglene gjorde, kom dere bort fra disse store, moderne Babylons murer, disse store, gamle denominasjonene som sier: “Det er ingen forandring i tiden.” Disse store, gamle, vantro kirkene som sier: “Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse. Det finnes ikke mirakler.” Kom dere bort fra de murene, for de kommer til å smuldre bort. De vil falle ned i ødeleggelse og nederlag, for Min Gud sa det.

79 Løp ut til midten av Golgata der ute! Hvis fuglene gikk til trærne, gå du til treet også, det treet der Kristus ble korsfestet. Heng der i midten av Hans nåde og rop til Gud inntil stormen er over.

80 Skynd deg! Flykt! “Kom hit, for Jeg kan ikke gjøre noe før du kommer ut.” Han venter på deg. Kom deg bort fra disse moderne tingene. Kom deg bort fra TV-en når den slags forestillinger kommer på. Kom . . . Slå av radioen når denne rock'n'roll musikken begynner. Oppfør deg som en dame. Kle deg som en dame. Oppfør deg som en mann. Kle deg som en mann. Snakk som en kristen. Lev som en kristen. Brenn alle broene. Skynd deg! Kom deg ut! Ødeleggelse er for hånden. Gud er grundig lei.

81 Åh, det er senere enn du tror. Tiden er for hånden. Engelen nåde, nådens Engel som sendte Sitt Budskap er akkurat her i kveld. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Må Menigheten reise før Trengselsperioden? [“Amen.”]

82 Hør her. Israel gikk inn i Gosen; og Egypt gikk inn i mørke. Egypt kom inn i Gosen, ble ført til det lovede land. Egypt gikk inn i mørke og ble begravd i Dødehavet.

83 Skynd deg! Skynd deg! Flykt! Det kan være din siste mulighet. Og husk, vi ser rakettvåpnene settes opp. Vi hører dem, vi ser på dem i avisen. Hele verden skjelver. Alt Gud har sagt, skjer.

84 Hva så med det? “På den tiden da Menneskesønnen skal åpenbare Seg fra Himmelen.” Hva er Menneskesønnen åpenbart? Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig. Se på det 21. verset, eller det 30. verset er det.

Slik skal det også være i de dagene da Menneskesønnen blir åpenbart fra himmelen.

85 Hva er det? Dette Budskapet som . . . Denne tingen har ikke skjedd siden Jesus var på jorden. Og her er det på slutten av hedningenes tidsalder. La oss se på det bare et øyeblikk og tenke hardt.

86 Da Jesus var her på jorden, gjorde Han ikke krav på å være en helbreder. Han sa: “Det er ikke Jeg som gjør gjerningene; det er Min Far. Men Jeg gjør bare det Faderen viser at Jeg skal gjøre.” I Johannes 5,19, sa Han: “Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe i Seg Selv, men bare det Han ser Faderen gjøre.”

87 Hvis dere legger merke til Filip da han først ble omvendt. Nei . . . Han først begynte Sin tjeneste, Herren Jesus, hva skjedde?

88 La oss se hvordan Menneskesønnen kommer til å åpenbare Seg. Hvis Han er den samme i går, i dag og for evig, må Han åpenbare Seg slik Han gjorde i går. Hvis Han åpenbarer det

samme, vil Han måtte åpenbare det samme Budskapet. Stille, og følg med.

89 Da Peter kom til Ham etter Hans tjeneste, Johannes 1. Peter gikk bort til Ham. Han ble ikke kalt Peter da; han ble kalt et annet navn. Og da han gikk bort til Ham, sa Han: "Du er Simon og din far er Jonas."

Den gamle fiskeren tenkte: "Hvordan kjente Han meg?"

90 Og så går også Filip fra Betesda over fjellet, og han finner en venn, Natanael, som ber under et tre. Han sa: "Kom, se hvem vi har funnet: Jesus fra Nasaret, Josefs sønn."

Følg nå med på hvordan Han åpenbarte Seg Selv.

91 Og han sa: "Nå, kan det komme noe godt fra Nasaret?"

92 Han sa: "Kom og se." Det er det beste svaret noen kan gi en annen. Ikke kritiser. Kom, finn ut selv. Åh, hvis vi bare kunne være like oppriktige i dag.

93 Og på vei rundt begynte han å undervise ham. Ja, han sa: "Peter, i går, en mann . . . Kefas, kjenner du den gamle fiskeren?"

"Ja."

94 "Han gikk bort til denne Mannen, og Han fortalte ham hvem han var og hvem faren hans var."

"Åh", sa Natanael, "jeg vet ikke om det."

95 Og da han gikk bort til Jesus var, inn i køen der Han ba for de syke, så Jesus inntrengende på ham, og Han sa: "Se, en israelitt som det ikke er svik i."

96 Hvordan visste Han at han var en israelitt? Grekerne og alle kledde seg likt og så like ut. Hvordan visste Han at han var en israelitt? Han var Gud manifestert i kjød. Hva gjorde Han? Han kikket, og Han så ham.

Han sa: "Når kjente Du meg, Rabbi?"

97 Han sa: "Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg."

98 Han sa: "Det avgjør saken. Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge."

99 Jesus sa: "Fordi Jeg fortalte deg dette, så tror du?" Sa: "Da kan du se større ting enn dette."

100 Men de vantro menighetsmedlemmene stod ved siden av. Åh, like så ærbødige og stramme som de kunne være. Ja visst. De stod der med flotte utdannelser, store teologiske seminarerfaringer. De sa: "Denne Mannen er en spåmann. Han er Beelsebul."

101 Jesus sa: "Sier dere det til Meg, vil Jeg tilgi dere. Men når Den Hellige Ånd er kommet og gjør det samme, ett ord imot Den vil aldri bli tilgitt i denne eller den kommende verden."

102 Det var en liten kvinne som hadde blødninger. Og hun kom gjennom folkemengden, og hun rørte ved Hans kledning, for hun sa inni seg: “Om jeg kan røre ved Mannen, vil Jeg bli gjort frisk.” Hun rørte ved Ham. Hun løp bort i folkemengden og satte seg ned, eller hva enn hun gjorde.

Og Jesus snudde Seg og sa: “Hvem rørte ved Meg?”

103 Peter irettesatte Ham. Han sa: “Se, hele folkemengden rører ved Deg. Hvorfor sier Du: ‘Hvem rørte ved Meg?’”

104 Han sa: “Men Jeg ble svak. Kraft, eller styrke, gikk ut fra Meg.” Og Han kikket Seg rundt med de øynene inntil Han fant henne. Hvordan gjorde Han det? Det vet vi ikke. Men Han er den samme i går, i dag og for evig. Og Han åpenbarte Seg for den jødiske nasjonen på den måten.

105 Da Han kom til samaritanerne, var kvinnen ved brønnen, en nydelig samaritansk kvinne.

106 Husk, det finnes bare tre folkeslag. Det er jøder, hedninger og samaritanere; Kam, Sem og Jafets slekt. Og samaritanerne var halvt jøde og halvt hedning. Og dere husker da det begynte, da de giftet seg med deres kvinner og så videre.

107 Og denne unge kvinnen kom opp dit, som vi i landet vårt tror er en kvinne med dårlig rykte, men det hadde hun ikke. Denne gutten fra India kunne fortelle dere det. Dette er en østlig Bok, og dere prøver å lese den med en vestlig utdanningse.

108 Da jeg dro til India og gikk av—av flyet i Bombay, stod biskopen fra metodistkirken og alle sammen der. Sa: “Ikke fortell oss at du er en misjonær, herr Branham. Vi vet mer om Bibelen enn dere yankeer noen gang vil vite.” Og det er sant. Han sa: “Vi hadde Bibelen to tusen år før dere var en nasjon.” Det er riktig. Sankt Tomaskirken er der fremdeles, der Tomas dro ned og forkynte. “Men”, sa han, “vi har fått greie på at Gud har besøkt dere, for å gjøre denne Bibelen levende igjen.” Sa: “Det er det vi vil vite.” Slik er det. Verden hungrer etter det levende brød.

109 Denne samaritanske kvinnen, da hun stod ved brønnen, sa Jesus til henne: “Kvinne, gi Meg å drikke.”

110 Vel, hun sa at de hadde segregering. Men Han lot henne vite at det ikke var noen forskjell. Gud skapte alle mennesker av ett blod.

111 Og Han sa: “Hvis du visste Hvem du snakket med, ville du bedt Meg om drikke.”

112 Og samtalen gikk videre inntil Han fikk kontakt med hennes ånd. Da fant Han ut hva problemet hennes var. Han sa: “Gå og hent mannen din og kom hit.”

113 Hva skjedde da jøden ble fortalt det? Jøden sa: “Du er Guds Sønn.” Det er riktig.

114 Hva skjedde med samaritaneren da hun ble fortalt det, sa: "Gå og hent mannen din og kom hit"?

115 Hun sa: "Sir, jeg skjønner at Du er en profet. Nå, vi vet at når Messias, som er kalt Kristus, når Han kommer, vil Han fortelle oss disse tingene. Men hvem er Du?"

Han sa: "Jeg er Han som taler med deg."

116 Hun løp inn i byen, og hun sa: "Kom, se en Mann som fortalte meg de tingene jeg har gjort. Er ikke dette Messias?"

117 Og Han gjorde aldri det noen gang med en hedning. Hvorfor? Han etterlot det for denne tid. Det var det Han sa her: "I de dagene da Menneskesønnen skal åpenbare Seg fra Himmelen." Han åpenbarer Seg nå for Menigheten, for nåde. Neste gang Han åpenbarer Seg, er i ødeleggelse for de som har forkastet Budskapet.

118 Gud vær nådig for . . . mot oss mens vi ber bare et øyeblikk. *Stille og inderlig*, søster Gertie, hvis du vil.

119 Jeg bare undrer i kveld, er lei meg for dere som står langs veggen. Og jeg kan føle deres forventninger. Jeg bare undrer, åh, om dere vil være ærlige med dere selv og med Gud bare et øyeblikk.

120 Vil dere virkelig skynde dere og komme ut av dette? Det er en Mann til stede her i kveld, kalt Herren Jesus. Han har billetten for deg, og alt du trenger å gjøre er bare å gi Ham ditt hjerte. Han vil rense det i Sitt Eget Blod, og rense deg fra all synd og tvil og vil ta deg til Sin Himmel når Han kommer.

121 Og det kan komme før daggry, sputnikene. Det er ikke én ting sier vitenskapen . . . Du hører det hver dag på radioen, når de er på TV, når de intervjuer disse forskerne. De sier: "Det er ikke en eneste ting som kan hindre denne verden i å bli sprenget i lufta når som helst." Det trengs bare en god slurk med Vodka, og de vil dra i en spak, og det er alt.

122 Skynd deg! Budskapet haster. Skynd deg! Flykt! Løp for livet! Kom deg ut av det. Kom ut fra denne moderne Babylon. Kom deg bort fra murene. Kan du ikke føle noe som trekker i ditt hjerte? Hvis du er virkelig åndelig, og Gud taler til deg! Selvfølgelig, hvis Han talte til de små fuglene, kan Han tale til deg.

123 Vil du løfte din hånd til Ham? Vi har ikke plass til å plassere folket rundt alteret. Men hvis du bare vil løfte din hånd og si: "Gud, vær meg nådig." Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg. Åh, du! Over hele bygningen. Jeg vet ikke hvor mange hender det er. "Vær meg nådig, Å Gud. Dette er min hånd. Jeg ønsker å unnfly, Herre. Før daggry hører jeg kanskje et rop, jeg ser ut og regnbuene flyter gjennom himlene, Menneskesønnen kommer."

¹²⁴ Hvilken fryktelig dag, at du gikk glipp av muligheten din. Du stod trofast i menigheten din, gjorde du ikke? “Åh”, sa du, “mamma tilhørte denne.” Det er helt i orden, broder. Det er helt i orden, søster. Men mammas frelse vil aldri ta deg inn. Mamma levde i en tid, og du lever i en annen.

¹²⁵ Hør Herrens Budskap, og hør Åndens advarsel. Hva slags Ånd var Det, den Ene som skjelnet at Sarah lo på innsiden av teltet? Herrens Engel.

¹²⁶ Nå med deres hoder bøyd, ønsker jeg å be for hver enkelt av dere.

¹²⁷ Hva gjorde du da du løftet opp hendene dine? Du sier: “Betydde det noe, broder Branham?” Ja visst. Hvis du virkelig mente det, betydde det forskjellen mellom død og Liv. Budskapet haster. Vil du ikke løfte opp hånden din her og nå? “Vær nådig mot meg, Gud.”

¹²⁸ Gud velsigne den lille jenta. Gud velsigne damen. Gud velsigne deg; deg, gutten min; deg, deg, unge mann. Små barn langs alle disse altrene har hendene sine løftet. Vel, velsign deres små hjerter!

Du sier: “De mener ikke det.” Åh, jo, det gjør de.

¹²⁹ Jesus sa: “La de små barn komme til Meg, og hindre dem ikke, for slike hører Guds rike til.” De kommer kanskje aldri til å bli voksne. Men, de vil bli. De vil aldri . . . De vil kanskje slippe unna alle de store tingene som vi har måttet gå igjennom.

¹³⁰ “Gud, vær nådig!” Når du løfter hendene dine, viser det at det er noe i deg som har tatt en avgjørelse. Kroppen din ville være død, hvis det ikke var noe i deg som sa: “Løft hendene dine.” Det var Ånden. Da løftet du hånden din. Gud bevitnet det. Ånden fikk deg til å løfte hånden din.

¹³¹ Gud velsigne deg og alle de små barna bak der. De små, fargede barna også, langs med der, Gud velsigne deres små hjerter, kjære. Gud elsker dere. Ja visst.

¹³² Vi reiser herfra en av disse dager. Jeg vet ikke når det vil skje, men det—det kommer. Skynd deg, ganske raskt, kom inn i riket! Du sier: “Vel, jeg har hørt det før.” Du kan høre det for din siste gang også. La dette være stunden.

Gud velsigne deg bak der, unge dame.

¹³³ Kom deg bort fra alle disse moderne greiene, disse gamle murene. De vil falle ned alle sammen. All denne rock'n'roll musikken og alle disse greiene vil forgå med verden. Bli ikke en del av verden. Kom deg ut derfra. Gud kommer for Sin Menighet. Han har valgt deg, det er derfor Han taler til deg. Budskapet haster. Kom raskt!

¹³⁴ Nå, mens vi ber, vær oppriktig nå og be Gud om å være nådig mot deg.

135 Velsignede Herre, det kan være mennesker her som aldri har sett virkningene av Guds kraft før, men noe nede i deres hjerte har sagt: “Løft din hånd. Det er Meg.” Og de ser at det er et kall som haster. De, de er intelligente nok til å se seg rundt og skjønne at det er noe som er i ferd med å skje.

136 Små barn, mange av dem løftet opp sine små hender. Gud, vær nådig mot dem. Mange av de gamle og middelaldrende, de løftet opp hendene sine. Tenåringene løftet opp hendene sine. De ønsker nåde, Gud. Og jeg er så glad for å vite at Kristi første åpenbaring er nåde; den andre åpenbaringen er dom. Å Gud, takk for disse som har tatt imot nåde i kveld, nådens vei. “Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet. Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet; de skal bli fylt.”

137 Tenn deres lys i kveld, Herre. Må de være lys som er satt på et fjell, som ikke kan skjules, men gir lys til skolene og stedene de er tilknyttet fra nå av. Gi det, Herre. Må de være lys som skinner til Guds ære. Velsign dem.

138 Og en dag i en bedre verden, Herre, må vi alle møtes rundt Guds store bord ved Bryllupsmåltidet. Bevar Din Ånd over oss, Herre. Velsign de som står langs veggene og ute i vestibylen og omkring, som løfter sine hender og så videre. Vær med dem, Herre. De har stått til de har fått krampe i føttene i kveld. Men, vær nådig. Gi disse tingene.

139 De er fruktene av dette lille, hastige Budskapet i kveld. Jeg ber om at Guds engler vil gjøre det så virkelig for deres hjerter at de ikke vil—de ikke vil gå glipp av noe av Det. Og de er fruktene, og jeg legger dem fremfor Deg. Og Du gir dem til Jesus, for de er Dine kjærlighetsgaver til Ham. “Ingen kan rive dem ut av hånden, for ingen er større enn Gud.” Og jeg ber om at Du må bevare dem i sikkerhet inntil Jesus kommer for dem.

140 Må resten av dem skynde seg, Herre, og skynde seg, for Budskapet haster. Vi må komme oss ut raskt før ødeleggelsen kommer. Og nå, Herre Gud, ber jeg om at Du må sende Din Engel, den samme Ene som satt sammen med Abraham. Gi det, Herre. Og kunne fortelle hva Sarah gjorde bak i teltet. Og det var Paktens Engel. Det var Engelen som brakte nåde før ilden falt. Omtrent når som helst kunne ilden falle nå, atomene som ville bryte hele verden i to. Må Han komme i kveld og gi oss nåde, Herre, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

141 Åh, det er noe med det velsignede, gamle Evangeliet, Det ser ut til å skrubbe deg helt ren. Jeg elsker Det.

142 La oss bare synge den en gang: “Stille og inderlig Jesus deg kaller.” Alle sammen, la oss bare løfte våre hender til Ham. Vil dere gjøre det?

Stille og inderlig Jesus deg kaller,
 Kaller på deg og på meg,
 Selv om vi har syndet, har Han nåde og
 tilgivelse,
 Tilgivelse for deg og for meg.
 Kom hjem, kom hjem, (Bare lukk deg inne med
 Kristus nå.)
 Du som er sliten, kom hjem;
 Inderlig, stille Jesus deg kaller,
 Kaller, Å synder, kom hjem!

¹⁴³ [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . aldri vært i noen av helbredelsesmøtene våre før, la oss se hendene deres. Aldri vært i møtene? Det er bra. Jeg er så glad for å ha dere her.

¹⁴⁴ Nå, jeg hevder ikke at jeg er en helbreder. Jeg hevder at Jesus ikke er død, men at Han er levende. Jeg er ikke en helbreder. Det finnes ingen helbredere. Kristus har allerede helbredet dere. "Ved Hans sår ble dere helbredet."

¹⁴⁵ Men jeg ønsker å spørre dere nykommere om noe. Vel, kanskje dere går i en menighet. Mange av dere løftet hånden akkurat da, løftet hånden for bønn for en stund siden. Hvis du ikke har noen menighet som du foretrekker, ønsker vi deg velkommen til Branham-tabernaklet her hvor vår kjære broder Orman Neville, en gudfryktig mann som ikke lærer noe annet enn sannheten fra Bibelen. Du er velkommen til vårt fellesskap. Vi bare . . . Ikke en denominasjon. Vi er bare en menighet her, et fellesskap. Vi er metodister, baptister, presbyterianere, pinsevenner, lutheranere, vi er alle. Vi er kristne som elsker deg. Og vi ber om at du vil finne deg . . . Hvis du ikke kan komme hit, så få deg et godt menighetshjem, et sted hvor de virkelig forkynner Evangeliet, og slik at du kan bli ernært av Guds Ånd.

¹⁴⁶ Overalt gjennom hele bygningen i kveld . . . Hvis Herren Jesus har oppstått fra de døde, og jeg har fortalt dere Sannheten, så er Gud forpliktet til Sitt Ord for å oppfylle det. Skjønner?

¹⁴⁷ Åh, vær ikke redd for å stole på Det. Det er enten Bibelen, Det er Sannheten, eller så er Det ikke Sannheten. Hvis Det ikke er Sannheten, er Det den største bedrageren som noen gang er skrevet, for Den har forført millioner. Jeg har mange ganger stått foran muhammedanerne med Bibelen i den ene hånden og Koranen i den andre og sagt: "Den ene er rett og den andre er feil. La den Gud som er virkelig Gud, tale." Vær ikke redd. Han vil aldri svikte. Han vil aldri gå bort.

¹⁴⁸ Nå, Herren Jesus, da Han var her på jorden, de gjerninger som Han gjorde, som vi nettopp har sitert, Han lovet at Han ville komme igjen rett før endens tid og ville gjøre de samme tingene. Han sa at Han ville gjøre det gjennom Sin Menighet. Nå, Han sa: "Jeg er Vintreet, dere er greinene." Nå, Vintreet bærer ikke frukt. Greinene bærer frukt.

149 Nå, hvis det er en gresskarplante, vil den bære gresskar. Hvis det er en vannmelonplante, vil den bære vannmeloner. Hvis det er en vortemelonplante, vil den bære vortemeloner. Hvis det er en drueplante, vil den bære druer.

150 Hvis det er en kristen plante, vil den bære Kristus, Kristi Liv, Kristi gjerninger. Skjønner? Derfor må vår ånd stimuleres av noe.

151 Jeg er så glad for å være i Ham i kveld. Dere vet ikke, lille flokk, hvordan det får meg til å føle meg, dere vet, jeg er førtiåtte år gammel, en gammel mann. Og jeg har forkynt i tjuesyv år nå. Skuldrene mine begynner å bli lute. Og, åh, jeg innser at jeg ikke er den lille gutten som pleide å leke med klinkekuler her ute på gaten. Men det er én ting jeg vet, jeg er Hans tjener. Jeg ville heller ha det enn alt jeg vet om. For hvilken nytte ville noe som helst annet ha?

152 Jeg har forsøkt å være ærlig med dere. Jeg har forsøkt å gjøre mitt beste på å være ærlig og rettferdig og sann i deres nærvær og i Guds nærvær, fordi jeg vet at Han våker over oss hele tiden. Nå, hvis jeg kunne . . .

153 Jeg vil fortelle dere nå. Dette lille Budskapet i kveld, jeg har forsøkt å slutte tidlig, men jeg ber om at Gud må ta resten av det til ditt hjerte. Skynd deg! Skynd deg! Skynd deg! Kom deg ut av Babylon så raskt du bare kan. Bli ikke værende i verden. Kom deg bort fra det tøvet. Kom ut! Kom ut hit, fri, med Kristus. Kom deg bort fra de tingene. For du vet ikke hvilken stund da det ikke vil være annet enn pulver igjen på denne jorden, bare gasser, og den gamle jorden sprengt i filler. Det kan skje før dette møtet slutter, og det ville ikke motsi Skriften i det hele tatt. Det ville bare oppfylle Skriften. Evangeliet har blitt forkynt. Her kommer det siste Budskapet.

154 Nå, ikke se etter store ting i fremtiden. Amerika har syndet bort sin nådesdag. Det er helt riktig. Skriv det ned i Biblene deres og finn ut om jeg har rett eller galt. Det har gått nedover med henne i to år nå.

155 Billy Graham sa på frokosten sin for ikke lenge siden. Han holdt Bibelen opp. Han sa: "Her er standarden. Paulus gikk inn i en by og fikk én omvendt, kom tilbake neste år og det var blitt tretti." Sa: "Jeg drar inn i byen og har en vekkelse på tjue tusen omvendte, og kommer tilbake om seks måneder og kan kanskje ikke finne tjue."

156 Hva er i veien? Det er bare så mange fisker i dammen. Det er bare så mange som Gud kjente før verdens grunnleggelse og er forutbestemt til Ewig Liv. Når den siste kommer inn, så er saken avgjort.

157 Det var kun så mange fugler som gikk inn i arken, bare så mange ulike dyr som gikk inn arken. Og døren ble stengt av

Gud, og den etterlot resten av dem utenfor selv om de prøvde å komme inn.

¹⁵⁸ Og min kjære venn, hvis du ikke er inne, så kom deg inn akkurat nå mens Gud kaller, for nådens dører kan lukke seg for hedningene når som helst. Nå, og det jeg gjør nå, vil måtte . . . Det jeg sier nå . . .

¹⁵⁹ Jeg har talt, og hvis jeg hadde talt i timevis, ville ikke mine ord ha betydd halvparten så mye som ett ord fra vår elskede Kristus. Nå, men det jeg har forkynt, jeg har enten fortalt Sannheten eller en løgn. Hvis jeg har fortalt en løgn, vil ikke Gud ha noe med det å gjøre. Hvis jeg har fortalt Sannheten, vil Gud stå bak Sitt Ord.

Hvor mange sier du? Gitt ut femti kort?

¹⁶⁰ Jeg skal vise dere hvorfor vi må gi ut kort når man har et møte med skjelning. Jeg sier ikke at Han vil gjøre det. Kanskje Han ikke gjør det. Men jeg vil at dere skal være ærlige med meg. Hvor mange her inne ønsker å komme inn i køen nå? Løft hendene deres, over hele bygningen, hvor enn dere er. Alle i bygningen som ønsker å komme i køen, løft deres hender. Nå, hvordan ville . . . Hvem ville være først? Skjønner? En kunne ikke gjøre det. Vi må gi ut kortene for å kunne holde oss til en—en kø.

¹⁶¹ Nå, han har gitt ut femti kort. Og la oss bare rope opp fra alle steder gjennom den bunken med kort, og det vil gi alle en mulighet til å komme med.

¹⁶² Nå, det er ikke det som skjer *her*. Det er det som skjer *her*. Skjønner? Det er ikke å røre ved meg. Det er å røre ved Ham. Hvor mange vet at Det nye testamentet, Hebreerbrevet sier at akkurat nå er: “Kristus Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter”? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vel, hvordan ville du vite at du rørte ved Ham? Ved at Han taler rett tilbake akkurat slik Han gjorde. Hvis Han er den samme i går, i dag og for evig, må Han manifestere Seg akkurat slik Han gjorde i går og for evig. Så, dere ser det siste budskapet til jødene og dem, hvordan Han gjorde det? Nå er dette den si- . . .

¹⁶³ Hvis Han manifesterer Seg på noen annen måte, gjennom en denominasjon, ville Han være urettferdig. Han manifesterte Seg aldri i en denominasjon, for det var ingen denominasjoner på Hans tid. Han manifesterte Seg gjennom det overnaturlige slik vi sa i morges, slik som håndskriften på veggen, tydingen. Han er den samme i går, i dag og for evig. Gud være med dere nå.

¹⁶⁴ Han sa: “En til femti.” Ja vel. Hvem har bønnekort nummer en, vil du bare løfte opp din hånd. Se på kortene deres. Noen på bårene, eller hvor som helst, og ikke kan reise seg, se på hverandres kort alle sammen. Det er bare et lite kort. Jeg tror ikke disse har bildet mitt på seg engang. Det er bare et enkelt, lite kort. Nummer en, hvor enn du er. [Noen sier: “Rett her.”—Red.] Ja vel. Vil du bare stå hvor du er, sir. Nummer to, vil du løfte opp

din hånd. Damen rett *her*. Nummer tre, vil du løfte din hånd. [Tomt område på lydbåndet.]

165 Vi er fremmede. Så dette er første gang vi møtes i livet antar jeg. Så Herren Gud kjenner oss begge. Han vet alt om deg, og Han vet alt om meg. Men hvis Han i Sin godhet, ville være i stand til . . .

166 Hvis jeg hadde sagt til deg: “Åh, sir, du er syk. Og jeg er . . . Du kommer til å bli frisk.” Du ville hatt rett til å tvile på det. Forsamlingen ville hatt rett til å bli forvirret over det. Ja visst. Du har bare mitt ord.

167 Men hvis Den Hellige Ånd kommer og forteller ham noe som han har gjort, noe som jeg ikke vet noe om, som har vært, vil han vite om det er sant eller ikke.

168 Så hvis Han vet hva som var, hvis det var rett, kan Han selvfølgelig fortelle deg hva som vil skje, og det vil være riktig.

169 Du burde tro det, fru Cox, burde du ikke? Fru Cox sitter der, jeg kom nettopp til å legge merke til henne, fra Kentucky, her borte. Det er fru Woods . . . her et sted i menigheten, moren hennes. Kreft hadde fortært bort ansiktet hennes inn *her*.

170 Jeg kom ned oppe fra de nordlige skogene. Min kone ringte meg, sa: “Jeg har aldri sett noen så opprørt i hele mitt liv, som—som fru Wood.” Og herr og fru Wood er mine bestevenner. Og jeg dro bort til damen, kom tilbake med SÅ SIER HERREN. Kreften døde.

171 Der, kvinnen sitter der, og du kan knapt se hvilken . . . Vil du bare reise deg opp, fru Cox, slik at folk kan se. Hele siden av nesene hennes og alt var spist opp av kreft, helt inn til øynene hennes. Snu deg rundt slik at forsamlingen kan se deg bak der. Kreft.

Han har alltid rett. Han tar aldri feil.

172 Nå, hvis Herren vår Gud vil åpenbare for denne broderen, la ham være dommeren, hvis Herren vår Gud vil åpenbare for ham hva han er her for. Eller noe slikt Han gjorde med kvinnen ved . . . Eller slik Han sa til Filip da Natanael fant ham . . . eller Natan-. . . Filip fant Natanael. Og vil åpenbare det; ville dere alle tro, alle sammen tro? Hvis—hvis mannen vet at jeg ikke vet noe om ham; og jeg har mine hender løftet, jeg vet ingenting om ham. Han løftet sine hender opp på at jeg ikke kjente ham, eller at han ikke kjenner meg. Så hvis Herren vil åpenbare det, vil dere alle ta imot det, vil dere? Hvor mange? Løft opp deres hender slik at jeg bare kan se. Nå, Herren velsigne dere.

173 Nå, sir, jeg står bare her og venter på å se hva Han vil fortelle meg, så du kan være dommeren. Og hvis noen kan se, har mannen øynene sine lukket, så dere ser at det ikke kunne være tankeoverføring. Bare hold øynene dine lukket. Hvis vår Herre

Jesus . . . Hvis Han vil åpenbare det, vil vi være takknemlige til Ham.

¹⁷⁴ Men mannen som står foran meg, det han er her for er en åndelig sak som han ønsker bønn for. Det er sant. [Mannen sier: “Det er riktig.”—Red.] Hvis det er riktig, løft din hånd slik at folket kan se. Tror dere nå? Aldri sett ham i mitt liv, men her var det. Noe som plager hans sinn. Nå, jo mer jeg hadde snakket med ham, desto mer ville bli sagt. Vær ærbødige nå.

¹⁷⁵ Hva gjorde Engelen? Han hadde ryggen Sin snudd, og Han sa: “Hvorfor lo Sarah?”

Hun sa: “Jeg lo ikke.”

Sa: “Åh, jo, det gjorde du.” For hun var redd.

¹⁷⁶ Nå, hvis forsamlingen fremdeles kan høre stemmen min over høytalerne. Mannen ser ut til å komme bort fra meg. Jeg ser en kvinne som står. Det er hovedgrunnen mannen er her for. Det er for hans kone, og hun er ikke her sammen med ham. Og hun har et kvinneproblem, et dameproblem, og hun har problemer med ryggen sin. Det er sannheten.

¹⁷⁷ Du er ikke fra denne byen. [Mannen sier: “Det stemmer.”—Red.] Du er fra en annen by som heter Marysville. [“Det stemmer.”] Det er korrekt. Gå nå hjem og finn det slik du har trodd det. Det vil bli slik i Herrens Navn. Gud velsigne deg. Det lommestørkleet, du trenger ikke legge det på henne; du hadde det i lommen for henne, men du vil ikke trenge det.

¹⁷⁸ Jeg kjenner deg. Jeg vet ikke navnet ditt. Men du er kvinnen som stod der ved utgangsdøren en dag da Herrens Engel kom til meg, en av dine første ganger her i tabernaklet, og åpenbarte noe som var en fullstendig hemmelighet. Og du ble helbredet for kreft. Det er riktig. [Kvinnen sier: “Det er riktig.”—Red.] Men jeg har ingen anelse om hva som feiler deg nå. Jeg vet ikke. Du vet det. Jeg har ingen anelse om hva som feiler deg. Men hvis Herren vil åpenbare det, vil du ta imot det? [“Ja.”] Jeg . . .

¹⁷⁹ Du er ikke her for deg selv. Du er her for et barn. Og det barnet er sykt. [Kvinnen sier: “Ja.”—Red.] Og lidelsen sitter i ryggraden. [“Ja.”] Kan ikke reise seg eller noe lignende. Og jeg ser foreldrene til barnet med en rosenkrans. De er katolikker. [“Ja.”] Og et eldre par, det er, besteforeldrene deres er katolikker også. [“Ja.”] Og du står for barnet. Ta lommestørkleet ditt og legg det på det. Ikke tvil, du kan få det du har bedt om. Tro nå av hele ditt hjerte.

Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁸⁰ Jeg regner med at denne damen er en fremmed for meg. Vi er fremmede for hverandre, men Herren Jesus kjenner oss begge. Nå, her er et fullkomment bilde. Her er et bilde på Johannes 4. En farget kvinne, en hvit mann; på den tiden var det en samaritaner og en jøde, to menneskeraser. Jesus lot henne raskt forstå at det

ikke var noen forskjell. Vi er alle Guds skapninger. Landet vi lever i, ulikheten i hudfarge, har ingenting med det å gjøre. Gud ville ha Sitt folk på den måten. Han skapte menneskene hvite, svarte, brune, gule, røde. Han skapte dem på den måten. Det er Hans sak. Og Han elsker oss alle. Men her er et fullkomment bilde, to mennesker som aldri har møtt hverandre før, og vår første gang, to ulike raser.

¹⁸¹ Nå, jeg ser at du er en troende. Du er en kristen, fordi din ånd er velkommen. Og den mektige Guds Engel ville ikke ønsket noe velkommen som var galt. Så visst ikke. Ser du det bildet der inne, den Engelen på bildet der, det Lyset overfor der jeg står? Det er det som får deg til å føle det slik du gjør nå. Det kommer bare ned over hele deg.

Bare et øyeblikk, søster Gertie.

¹⁸² Det ser ut til å være noe, jeg klarer ikke oppfatte damen helt riktig. Jo. Kvinnen lider av en nervøs tilstand. Hun blir nervøs. Hun mister ting. Det er riktig. Og så har du et åndelig problem som du prøver å løse, for du har bedt over det en stund. Det er sant. Og du har leddgikt. Jeg ser at du prøver å reise deg langsomt fra sengen din, spesielt om morgenen. Du har noe galt i ryggraden din også, et ryggproblem. Det er SÅ SIER HERREN.

¹⁸³ Tror du at jeg er Guds profet? Tror du at den samme Gud som kjente Simon kunne kjenne deg? Hvis Gud vil åpenbare det, vil det gjøre deg til en sterk troende, at du får det du får? De kaller deg: "Nanny." [Søsteren sier: "Amen."—Red.] Og etternavnet ditt er Johnson. ["Amen."] Og du bor i New Albany. Dra hjem og bli frisk i Herren Jesu Navn. Amen.

Bare tro.

¹⁸⁴ Er vi fremmede for hverandre, dame? Det er vi. Bare så—bare så at folk får se, vil du bare løfte hånden din for å si: "Vi er fremmede. Bare . . ." Nå kjenner Herren Gud oss begge. Og hvis Han vil innfri dette bønnebegjæret, vil du være glad for det?

Nå har noen av dere begynt å tro.

¹⁸⁵ Nå, det dukker stadig opp en hvit mann foran denne kvinnen her.

¹⁸⁶ Det er mannen som sitter rett der. Du har . . . Det er helt i orden, bare bli der du er. Du har nyreproblemer. Du har ryggproblemer. Og du har mageproblemer. Det er riktig. Gå nå og tro, og det vil ikke plage deg lenger.

¹⁸⁷ Bare tro. Jeg utfordrer din tro til å tro det. Hvor mange tror det av hele sitt hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja vel, da se og lev.

¹⁸⁸ Hvis Herren vår Gud vil åpenbare for denne kvinnen, som er en totalt fremmed for meg. Og våre hender er løftet på at vi aldri har møtt hverandre før, så langt vi vet. Og hvis Herren vår Gud vil åpenbare for denne kvinnen og gjøre det samme som Han

gjorde med kvinnen ved . . . samaritanske kvinnen. Vil dere alle tro av hele deres hjerte da? Det vil avgjøre saken for evig for dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁸⁹ Ser dere, jeg har et forestående møte. Jeg må reise i morgen. Og jeg må reise til Virginia, og et stort forestående møte. Jeg ønsker ikke å bli for svak ved å stå her. Ja vel, jeg skal bruke tid, bare et øyeblikk, med kvinnen. Og dere må tro.

¹⁹⁰ Hvem enn kvinnen er, har hun et grusomt mørke som følger henne. Åh, det er—det er sorg. Du har nettopp opplevd noen vanskeligheter. Du mistet et barn, en baby. [Kvinnen sier: “Ja.”—Red.] Det er riktig. Og en annen ting, du er plaget med et kvinneproblem, et dameproblem og et ryggproblem. Og du har også et eller annet som skjer med deg, som besvimelse. Åh, epilepsi. Det er riktig. Du er ikke fra denne byen heller. Du krysset elven for å komme hit. Du er fra Louisville. [“Ja.”] Du bor på et nummer som heter 1754 West Oak Street. [Kvinnen roper ut: “Ja, det gjør jeg.”] Navnet ditt er Margaret Quinn. [“Ja.”] Ja vel.

¹⁹¹ Herre Gud, Skaper av himler og jord, gi til denne kvinnen det hun ønsker, for jeg ber denne fienden om å forlate henne i Jesu Navn. Amen.

¹⁹² Gud velsigne deg, dame. Ikke tvil lenger. Gå og ta imot det du har bedt om nå.

¹⁹³ Tror du av hele ditt hjerte? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁹⁴ Hvordan går det, sir? Dette er første gang vi møtes antar jeg. Tror du at Herren vår Gud er her for utføre og gi deg de tingene du ønsker. [Mannen sier: “Ja, det gjør jeg. Jeg vet at Han er her. Jeg kan se Ham.”—Red.] Jeg beundrer motet ditt. Og du er her for en berettiget ting. [“Det stemmer. Det stemmer.”] Du ønsker å bli kvitt drikking og røyking. [“Det er det.”] Vel, det har forlatt deg nå. Gå, og Guds fred være med deg og få deg til å tro. Gud være med deg.

“Hvis du kan tro, er alle ting mulig.”

¹⁹⁵ Ønsker du å bli kvitt det ryggproblemet? Gå ned der og pris Ham, og du vil bli kvitt det. Bare gå og tro det av hele ditt hjerte.

¹⁹⁶ “Hvis du kan tro”, sier Bibelen. Vær ærbødig. Tro at det Gud gjør er Sannheten.

¹⁹⁷ Jeg kjenner deg. Jeg kommer bare til å be for deg. Jeg kjenner problemet ditt.

¹⁹⁸ Herre Gud, vær nådig mot kvinnen og innfri dette bønnebegjæret, for jeg ber om det i Jesu Navn. Amen. Jeg husker ikke . . . Er navnet ditt Baker? [Søsteren sier: “Ja, sir.”—Red.] Det er riktig. Jeg—jeg husker nå. Gud velsigne deg. Gå rett videre nå og tro Ham av hele ditt hjerte. Ja vel.

199 Jeg kjenner ikke deg, dame. Vi er fremmede. Det er riktig. Ønsker du å spise middagen din, bli kvitt det mageproblemet, det magesåret du har hatt så lenge? Gå, spis da, og Jesus Kristus gjør deg frisk.

200 Jeg kjenner deg. Og jeg vet hva problemet ditt er. Du vet ikke—du vet ikke at jeg vet det, men jeg—jeg vet om det. Så siden du går her i tabernaklet, vil jeg ikke si det. Men leddgikten vil forlate deg om du bare vil tro det. Gå videre. Gud velsigne deg.

201 La oss si: “Gud være takk.” [Forsamlingen sier: “Gud være takk.”—Red.]

202 Du er nervøs også. Har mageproblemer som plager deg. Tror du at Herren Jesus vil gjøre deg frisk? [Søsteren sier: “Det gjør jeg.”—Red.] Da gå, og Guds fred hvile over deg. Ønsker bare å legge hendene på deg, og å tro av hele vårt hjerte at Gud vil gjøre det.

203 Jeg er en fremmed for deg, tror jeg, dame. Kjenner du meg? Kommer du hit til menigheten? Det gjør du. Jeg har aldri sett deg. Selvfølgelig kommer så mange hit. Ja vel. Gå og tro, og det kvinneproblemet vil forlate deg, dameproblemet du hadde. Tror du? [Damen sier: “Ja.”—Red.] Ja vel, da gå og Gud vil være med deg og hjelpe deg, er jeg sikker på.

204 Tror du, sir? Tror du at Herren vil ta den stivheten bort fra deg og gjøre deg frisk, den leddgikten? Gå rett videre tilbake der og takk Ham og pris Ham for det, så vil du bli helt frisk.

205 Du er plaget av nervøsitet, er du ikke, dame? Det er en mental nervøsitet. Du blir virkelig svak, lider av anfall, spesielt sent på ettermiddagen. Satan har til og med sagt til deg at du ville miste forstanden. Det er riktig. Men det er en løgn. Du kommer til å bli frisk. Det er ikke annet enn den tiden i livet som du kommer inn i. Det er overgangsalderen. Enhver kvinne må komme til den. Men du kommer til å bli helt frisk nå. Tror du mitt ord? Da gå og takk Gud, og syng sanger og gled deg og bli frisk.

206 Ja vel, dame. Jeg er en fremmed for deg også. Det rare var at da jeg sa det til henne, så forlot det deg samtidig, for det var nøyaktig hva problemet ditt var, nervøsitet. Gå nå din vei og tro av hele ditt hjerte, og du vil bli frisk. Amen. Gå og tro av hele ditt hjerte.

207 Jeg kjenner deg, dame. Jeg kjenner ansiktet ditt, men jeg . . . Tror du at Gud vil helbrede deg? Jeg vet hvem du er nå. Du er en dame som kommer hit til tabernaklet. Tror du at Gud vil helbrede deg? La meg bare be for deg.

208 Herre Gud, Skaper av himler og jord, gjør kvinnen frisk, ber jeg om i Jesu Navn. Amen.

209 Ikke tvil. Jeg kan ikke komme på kvinnens navn, men jeg vet hvem hun . . .

210 Hva med dere her ute i forsamlingen? Tror dere? Nå, sitt helt stille. Vær helt ærbødige. I denne retningen *her*, noen. Jeg utfordrer deres tro i Jesu Kristi Navn til å tro dette.

211 En farget dame har hendene sine løftet der. Tror du, dame, at jeg er Guds tjener? [Kvinnen sier: “Ja, sir.”—Red.] Hvis Gud vil åpenbare for meg hva problemet ditt er, vil du ta imot det? [“Ja, sir.”] Du ønsker bønn for deg selv og den lille jenta. For øynene dine, der du sitter. Det er riktig. Legg hånden din over på barnet og tro av hele ditt hjerte.

212 Herre Gud, jeg ber om at de vil ta imot det i Jesu Navn. Amen.

Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

213 Der står Herrens Engel ved siden av denne mørkhårede karen. Skjønt, jeg—jeg tror han går på møtene her. Jeg er ikke sikker. Sir, hvis jeg kjenner deg, vet jeg ikke hva som feiler deg med mindre Gud ville åpenbare det. Men litt av Hans nåde står her. Og du har et—et sår på foten, den venstre foten. Det er riktig. Din—din tro berørte noe.

214 Hva med dere over i *denne* seksjonen, tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ha tro da. Tvil ikke.

215 Her, damen sitter her med en svart hatt og briller på seg. Har du et bønnekort, dame? Rett bak den lille gutten der på enden av raden, du! Har du et bønnekort? Du har ikke et bønnekort. Tror du at jeg er Guds profet? Hvis Gud vil åpenbare for meg hva problemet ditt er, vil du ta imot det da? Du har hjerteproblemer. Det er mannen din som sitter ved siden av deg, og han har kjertelproblemer. Gå nå og tro.

Hvem tror Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

216 Hva med denne fargede mannen som sitter her? Tror du, sir? [Mannen sier: “Ja, sir.”—Red.] Tror du at jeg er Hans tjener? [“Ja.”] Du ønsker bønn, ikke sant? [“Ja.”] Hvis Gud vil åpenbare for meg, fra meg til deg, tror du at Han . . . at du kunne ta imot det? [“Ja.”] Du har bihuleproblemer. [“Ja, sir.”] Og du har et brokk. [“Ja.”] Det er riktig.

217 Hva med noen av dere der inne, tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”]

218 Det er en annen farget kvinne rett bak denne damen bak her. Du har hånden din løftet, søster. Ønsker du noe fra Herren? Tror du at jeg er Hans tjener? Det er et stemmeproblem du lider av. Det er riktig. Tror du Han helbredet deg?

219 Rett ut fra dere der, ser rundt til siden, rett ut fra dere der på enden av raden; omtrent en, to, tre, fire, fem personer bak der. Du har problemer med skjoldbruskkjertelen. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk?

220 Hva med rett bak her? Mannen på det siste setet rett bak på raden her. Du har ulcerøs kolitt. Det er riktig, sir. Tror du at Gud helbreder deg? Da reis deg opp og ta imot det i Herren Jesu Navn.

221 Gud velsigne deg. Jeg har aldri sett deg. Du er en fremmed for meg. Men Gud kjenner deg.

222 Tror dere det, hver enkelt av dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Tror dere at den samme Guds Engel som kom til Abraham i nåde, Han som kjente Sarahs hemmeligheter og tanker, den samme Ene som stod på jorden og kjente hemmelighetene i sinnets tanker, tror dere ikke at Han er her nå? ["Amen."] Den samme Gud, rett før verden brenner igjen i en ødeleggelse, tror dere ikke at Han er her? ["Amen."] Så la oss ta imot Ham. La oss tro Ham. La oss ta imot Ham som vår helbreder her og nå. Hvor mange av dere vil tro det?

223 Hvor mange av dere tror virkelig? Løft deres hender opp. Nå, legg, ta hendene deres ned.

224 Bibelen sier dette: "Disse tegn skal følge dem som tror."

225 Legg hendene deres på hverandre da, hvis dere er troende. Be for personen ved siden av deg. Og den ved siden av deg ber for deg som blir bedt for. Hver enkelt av dere, be nå for hverandre overalt i bygningen. Jeg utfordrer denne troen.

Damen der med tuberkulose, glem det. Du er helbredet.

226 Du med prostataproblemer som sitter der, sir, må opp om nettene. Glem det. Du vil ikke trenge å gjøre det noe mer. Gud velsigne deg.

227 Jeg utfordrer dere til å ta et skritt i tro. Gjør dere det? Da be, hver enkelt av dere, på deres egen måte. Legg hendene deres på noen, og be for noen ved siden av dere mens jeg ber for dere alle.

228 Herre Gud, Skaper av himler og jord, det evige Livs opphavsmann, alle gode gavers giver, send Din Ånd akkurat nå over dette folket.

229 Jeg fordømmer djevelens gjerninger, fordi djevelen er avslørt. Satan, du kan ikke holde på dem lenger. Troen deres stiger, og de har hendene på hverandre. Og jeg utfordrer deg, for du har tapt slaget, og dommen er for hånden. Kom ut av dem i Jesu Kristi Navn. Gå fra dem i Jesu Navn.

230 Tror dere Ham? Løft dine hender og gi Ham pris for din helbredelse. Hvis du er forkrøplet, stå opp på dine føtter; Kristus gjør deg frisk. Hvis du er lam, har forkrøplede hender, løft dem opp; det er helt over.

Her er en forkrøplet kvinne her som reiser seg.

231 Pris Herren! La oss si: "Pris Herren", alle sammen. [Forsamlingen sier: "Pris Herren!" Broder Branham klapper i hendene fem ganger—Red.] Amen.

Broder Neville.

VIL MENIGHETEN REISE FØR TRENGSELEN? NOR58-0309E
(Will The Church Go Before The Tribulation?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld den 9. mars, 1958 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org